

ret af en saadan Art, at de i mindste Maade gav positive Anvisninger i Retning af en Lovgivning til Gavn for Samfundet; det ærede Medlem staar paa et rent klasse-egoistisk Standpunkt, men absolut ikke — i hvert Fald ikke i denne Sag — paa et Standpunkt, der kan siges at være hensyn-tagende til Samfundets forskellige Lag.

Det ærede Medlem ivrede stærkt imod dette, at man ved denne Lovgivning tilsigtede at tage fra det ene Erhverv til Fordel for det andet. Hvis dette Lovforslag ikke drejede sig om andet, end at en Dampskibsreder skulde afgive nogle Hundrede Tusind Kroner til Fordel for en eller anden Industribaron, skulde de Herrer for mig gerne faa Lov til at forliges eller ikke forliges, saa godt de kunde. Det, der tilsigtes med det foreliggende Lovforslag, er imidlertid ikke en saadan Bytning eller Deling mellem et Par enkelte Personer i Samfundet, men Gennemførelsen af en Bidragspligt for visse Erhverv til Fordel for det fælles Samfund til Paavirkning af Priserne paa saadanne Livsfornødenheder som Kul, Foderstoffer og Brødkorn og til Fordel for en Produktion, der i allerhøjeste Grad er af Betydning for Samfundet, nemlig Flæskeproduktionen. Denne bør ikke blot betragtes som en Produktion, der drives, for at de paagældende kan faa en vis Indtægt deraf, men som en Produktion, der i allerhøjeste Grad er af Betydning for hele Samfundet, navnlig i disse Tider, og ikke mindst af Betydning for Underklasserne i det danske Samfund. Ved det her foreliggende Lovforslag tilsigter man at bevare Flæskeproduktionen saa vidt muligt uindskrænket og at bevare forholdsvis lave Flæskepriser. Dette er jo imidlertid afgjort ugørligt, hvis man ikke gennemfører en Reform med det Formaal enten at nedsætte Fragterne, saaledes at Foderpriserne bliver lavere, eller at indføre en Afgift, saaledes at man kan komme denne Erhvervsgren, der er af saa stor Betydning for hele Samfundet, til Hjælp. Dette er noget ganske andet, end at den ene erhvervsdrivende skal have noget fra den anden. Det er til Fordel for Samfundsvirksomheder, at denne Lovgivning tænkes gennemført, og kun af den Grund har den Socialdemokratiets særlige Interesse.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds nævnte i en af sine Taler, at der hvilede mange Byrder ogsaa paa Industri, Haandværk og andre i Samfundet, og der kunde meget passende være tilføjet, at der er ogsaa mange andre end de in-

dustridrivende og store næringsdrivende, der bærer Byrder. Det gælder ikke mindst de mange Tusind Smaafolk, der gennem Sikringsstyrkens og Dyrtidens Byrder i saa høj Grad føler Trykket af den nuværende Tilstand med sine Urimeligheder og sin bestandige Opskrining af Priserne paa selv de mest elementære Livsfornødenheder, og disse Smaafolk, som bærer disse mange Byrder, har bestandig i de halvandet Aar, Krigen har varet — det ønsker jeg at gentage — lagt en Samfundsfølelse for Dagen, der meget godt kunde tages til Mønster af de Herrer, som lever i Industriens og Dampskibsfartens Verden. Disse Smaafolk har lagt en Samfundsfølelse og en Almensans for Dagen, som jeg ganske har savnet hos de konservative Medlemmer, der har udtalt sig om denne Sag. Efter de Betragtninger, som er fremkommet, kan jeg derfor ikke andet end fastholde den Opfattelse, at det, dette Lovforslag tilsigter, er saa rimeligt, beskedent og naturligt, at jeg paa det bedste vil anbefale Sagens Fremme paa det givne Grundlag, idet vi naturligvis, som før sagt, meget gerne vil medvirke til Forbedringer af Lovforslaget set fra Samfundets Synpunkt.

Første Viceformand (K. M. Klausen):

Den ærede sidste Taler (Stauning) fremsatte overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) den Udtalelse: „at det ærede Medlem forvanskede, hvad jeg havde sagt, anser jeg for en Selvfølge“. En saadan Udtalelse kan ikke passere.

N. Frederiksen: Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Det ærede Medlem omtalte igen Landbrugsorganisationernes Stilling til de forskellige Maksimalpriser, og han brugte det Udtryk, at en Række af disse Foranstaltninger var gennemført mod Landbrugets ledende Mænds Ønsker og efter Principper, som disse ikke fandt hensigtsmæssige. Det er en Udtryksmaade, som er ret stærkt yndet, at Landbrugets ledende Mænd er Landboforeningernes Repræsentanter; i enkelte Tilfælde medregnes ogsaa Repræsentanterne for Det kongelige danske Landhusholdningsselskab. Jeg har mødt den Udtalelse gentagne Gange, og jeg vil benytte Lejligheden til at protestere imod den. Jeg kan ikke se rettere, end at Husmandsorganisationernes Repræsentanter lige saavel maa kunne medregnes mellem Land-